

Svar på høring til NVEs forslag til nasjonal ramme for vindkraft på land.

Jeg viser først og fremst til Masfjorden kommunes høringsnotat som jeg på alle vis kan slutte meg til:

- **”NVE har i sitt framlegg pekt ut 13 område som vert definert som mest eigna områda for vindkraft, og på side 164 i rapporten er midtre del av område 18 med namnet Nordhordland og Gulen kome med. Masfjorden kommune seier nei til å ha vindkraft i Nordhordland og Gulen, og ber om at OED tek heile område 18 ut av endeleg rammeplan.”**
- **Naturen som ikke er utbygd eller lite utbygd i Masfjorden, er av så stor lokal, regional og nasjonal verdi for friluftsliv og reiseliv, at den ikke bør byggjast ut til vindkraftformål. Her må spesielt Fjonfjella vest for Romarheimsdalen, Stordalen/ Kringla – området nevnes.**

Videre vil jeg peke på at Miljødirektoratet har i brev/ rapport til Klima- og Miljøverndepartementet i mai 2019, foreslått i kategori nasjonalpark, at cirka 129 km² av fjellområdet sør for Masfjorden (Fjonfjella) skal vernes. Dette området kan da inngå i en framtidig ny nasjonalparkplan, i følge Miljødirektoratet. Dette er et område som har et rikt fugle- og insektliv.

Fjonfjella utgjør det største inngrepsfrie naturområdet i ytre deler av Hordaland. Det er et politisk mål at friluftslivets posisjon skal tas vare på og videreutvikles gjennom å ivareta allemannsretten, viktige friluftsområder skal bevares og tilrettelegges, og det skal stimuleres til økt friluftslivsaktivitet for alle. Fjonfjella ligger i kort avstand fra Bergen og er et populært turområde for folk fra Bergen og Nordhordland.

Masfjorden kommune tillater ingen ny hyttebygging i disse fjellene. Det blir absurd hvis staten sier ja til minst 250 meter høye vindturbiner i de samme områdene. Turbinene skal stå på toppen av flere hundre meter høye fjell. En utbygging vil utgjøre en stor trussel for fugl og insektliv, medføre iskast, helseskadelig lydforurensing og vil kunne forvolde stor skade, både visuelt og lydmessig.

Menneskene på jorden er avhengig av velfungerende og varierte økosystemer for å overleve. Det internasjonale naturpanelet (IPBES) har nå kommet med en foruroligende rapport som viser at tap av natur er mer kritisk for verden enn klimatrusselen.

I starten av mai la FNs naturpanel fram en skremmende rapport: naturen er i krise. På grunn av areal- og ressursbruken vår, står 1 million arter i fare for å dø ut. Aldri før har vi ødelagt naturen rundt oss i et høyere tempo. Det er på høy tid med en ny kurs, og Norge er ikke noe unntak. Vindturbiner dreper insekter og fugler i store mengder. Tyskland og Danmark faser ut sin vindkraft på land. Hvorfor skal vi da her i Norge bygge vindturbiner i uberørt natur?

Det har i den seinere tid kommet fram opplysninger om hvor helseskadelig den lavfrekvente støyen (under 20 Hz) fra turbinene er. Denne støyen sprer seg svært langt og kan gjøre både fysisk og psykisk skade. Lysforurensingen med de blinkende markeringslysene har vist seg å være svært plagsomt for mange som har fått turbinene innenfor synsvidde.

Konvensjonen om biologisk mangfold trådte i kraft i 1993. Denne har som mål at vi skal ta vare på det biologiske mangfoldet og bruke biologiske ressurser på en bærekraftig måte. Jeg viser til Stortingsmelding nr. 14 (2015-2016) hvor det er satt visse mål i forhold til dette. Ved å bygge ned naturen med anleggsveier og vindmøller vil Norge gjøre akkurat motsatt av hva vi har forpliktet oss til!

Det handler om vårt livsgrunnlag. Et rikt og intakt artsmangfold gjør naturen mer robust, og bedre i stand til å møte framtidige endringer – som klimaendringene vi vet kommer.

Vi voksne kan ikke sitte på hendene våre lenger. Vi kan ikke se på at klimaungdommen, med vårens Fritt Ord-prisvinnere Natur og Ungdom og Gretha Thunberg, kjemper denne kampen alene. Vi krever at politikerne tar kunnskapen fra Naturpanelet og Klimapanelet på alvor. At politikerne omsetter festtaler og vakre, men vage formuleringer til handling, og det brennkvik.

DEN 08.05.2019 SKRIVER ALETTE SANDVIK OG HEGE LOHOLT I HARVEST MAGAZINE:

En kommunikasjonssjef i et norsk energiselskap trodde han var smart da han sammenlignet vindkraftmotstanden i Norge med den sinnsforvirrede Don Quijote som kjempet mot vindmøller. Å si nei takk til 250 meter høye vindturbiner plassert i de siste restene av uberørt natur og attpåtil betale for det selv, kan neppe kalles sinnsforvirring. Det må med rette kalles sunn fornuft. Denne sunne fornuften er nå i ferd med gi et massivt folkeopprør. Vi har nå nærmere 40 vindkraftverk som er bygd eller er under oppføring i Norge. Ytterligere 70 anlegg har fått konsesjon og skal bygges i løpet av de nærmeste årene. Vi vil uten tvil angre oss, for det bygges ikke i områder som er avsatt til industri. Det bygges i de siste restene av uberørt natur, i vernede friluftsområder, i viktige områder for reinbeite, i hubroens rike og i de siste områdene der det moderne mennesket kan trekke seg tilbake for å finne ro i sjela.

NVE og Miljødirektoratet beregner at det totale planområdet for vindkraft, når man inkluderer det som i ytterste konsekvens kan komme i områdene i Nasjonal ramme for vindkraft, vil bli i underkant av 1600 kvadratkilometer. En rekke natur- og friluftsansjoner, blant dem Naturvernforbundet og Den Norske Turistforeningen, mener på sin side at vindkraften fram mot 2030 vil beslaglegge rundt 2000 kvadratkilometer – et område på størrelse med Vestfold. I tillegg kommer veier tilsvarende Norge to ganger på langs.

Det virker som om NVE er fullstendig under støvelen av vindkraftprofitørene. Avgjørelser blir tatt i strid med Miljøverndepartementets og fylkenes retningslinjer. Turbinene blir på folkemunne kalt "fuglekjøttkverner". Dreper man en ørn, eller ødelegger habitatet for hubro,

er det straffbart, men ikke hvis man er vindturbinutbygger eller arbeider for en vindprofitør. Det ser ut til at NVE mener at vindkraftprofitørene og deres håndtlangere står over loven.

Det merkeligste med denne saken, er at utbyggingen er støttet av norske skattepenger, mens profitten går til vindprofitører og utenlandske selskaper. Så vi i Norge betaler nå for å få uønskede vindturbiner med tilhørende iskast, skyggekast, lavfrekvent helseskadelig støy, oljelekkasjer og bygging av brede veier i uberørte fjellområder.

Både Tyskland og Danmark bygger nå ned anleggene på land. I Norge går prosessene på tvers av og overkjører den demokratiske høringsprosessen som kommuner, organisasjoner og enkeltpersoner må forholde seg til. Disse sakene skaper politikerforakt og forakt for NVE's ansatte. Det er på ingen måte demokratifremmende.

Siden de fleste av vindturbinanleggene er utviklet og satt i gang av vindturbinpekulanter og deretter solgt til utenlandske interesser, ser jeg noen interessante spørsmål komme opp:

- **Hvem står ansvarlig for verditap på boliger og hytter i de berørte områdene?**
- **Hvem skal stå som ansvarlig for helseskadene av den lavfrekvente støyen?**
- **Hvem skal rydde opp etter og betale for oljelekkasjene som kommer fra turbinene og vil renne ut i naturen og i grunnvannet?**
- **Hvorledes skal vindturbinbladene behandles etter endt bruk og hvem har ansvaret? Er det satt av midler til denne nesten umulige oppgaven ved oppstart av prosjektet? Pr i dag er turbinbladene umulig å resirkulere og utgjør et miljøproblem som ingen vet hvorledes skal løses.**

Det kan virke som om NVE lever i sin egen beskyttede verden. Innspill som andre etater hadde måttet ta alvorlig, er irrelevant i deres sammenheng. Se link: <https://www.harvestmagazine.no/pan/sormarkfjellet?fbclid=IwAR1sF53CTvjnxoQc-xiugVcVfXJiE6FI-nl8uWiY59S23ZOrCeGm-6e2VZs>

Jeg forventer en granskning av tidligere og nåværende sentrale politikere som har gitt NVE fritt spillerom. Videre krever jeg granskning av tidligere og nåværende beslutningstagere i NVE med tanke på mulig korrupsjon.

24.09.19

Anne Magnussen

Klostersmauet 6

5005 Bergen